

Til nr. 3.

Bestemmelsen i § 4, stk. 2, b), er indeholdt i det af Tillægspensionsudvalget af 1963 udarbejdede lovforslag. Et mindretal inden for Tillægspensionsudvalget har i betænkningen udtalt, at det fremgår af bemærkningerne til § 5 i lov nr. 69 af 13. marts 1963 om forlængelse af kollektive overenskomster, hvorefter en tillægspensionsordning så vidt muligt bør omfatte hele arbejdsmarkedet, at tillægspensionsordningen bl. a. også bør omfatte de store funktionærgrupper, der er tilsluttet Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer og Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger. Såfremt dispensationsbestemmelsen gennemføres i den foreslåede form, vil det efter mindretallets opfattelse — da i hvert fald et overvejende antal af Fællesrådets og Fællesrepræsentationens medlemmer har pensionsordninger, der „som helhed er af mindst samme værdi som tillægspensionsordningen“ — i praksis betyde, at meget store funktionærgrupper vil kunne undtages fra tillægspensionen.

Ved fremsættelsen af lovforslaget den 12. december 1963 blev der i tilslutning hertil givet udtryk for regeringens ønske om at drøfte dispensationsreglernes form med henblik på at sikre, at alle funktionærer omfattes af tillægspensionsordningen, hvor det vil være rimeligt med en yderligere pensionssikring.

De videre overvejelser herom har ført til den opfattelse, at det må anses for rigtigst helt at udelukke enhver dispensationsadgang, således at samtlige lønmodtagere tilsluttes tillægspensionsordningen, uanset om de er tilsluttet en ved lovens ikrafttræden bestående pensionsordning.

Til underbygning af dette standpunkt skal nærmere anføres følgende:

a. Selv med en streng dispensationsbestemmelse som af ovennævnte mindretal foreslået, hvorefter der kræves flertalstilslutning eller enstemmig tilslutning fra begge sider, består der på grund af parternes afvigende styrkeforhold i de enkelte tilfælde risiko for, at i øvrigt ensartede ordninger vil blive forskelligt behandlet.

b. En ordning uden dispensationsadgang vil medføre betydelige administrative lettelser for ordningen, dels ved at bestyrelsen

frtages for det byrdefulde arbejde, som behandlingen af dispensationsansøgningerne vil medføre, dels ved at man undgår problemerne i forbindelse med en eventuel tilbagebetaling, og dels ved at man undgår vanskelige spørgsmål vedrørende senere tilkomne ansatte i virksomheder, der har opnået dispensation, såvel som problemerne i forbindelse med eventuelle senere ønsker om optagelse i tillægspensionsordningen, som måtte opstå på grund af ændrede forhold.

c. Det må forventes, at tjenestemændene, såfremt der ikke på anden måde opnås en tilfredsstillende løsning for disses vedkommende, vil få adgang til tillægspensionsordningen på samme vilkår som andre lønmodtagere. Da tjenestemandspensionen som overvejende hovedregel er gunstigere end de private pensionsordninger, taler dette for at lade alle de grupper, der har en pensionsordning, være omfattet af loven. Det foreslås derfor, at § 4, stk. 2, b), og i konsekvens heraf § 4, stk. 4, udgår af forslaget.

Til nr. 4.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 5.

Til nr. 5.

Ved ændringsforslaget foreslås de i skalaen anførte tillægspensionsbeløb forhøjet med 40 pct., afrundet til nærmeste med 12 delelige kronebeløb.

Til nr. 6.

Efter lovforslagets § 7, stk. 3, kan en lønmodtager, der først indtræder i ordningen et år efter dens ikrafttræden eller senere, ikke opnå ret til tillægspension, såfremt pågældende ved det fyldte 67. år har mindre end 5 års anciennitet. Endvidere fastslås det i § 8, stk. 3, at et medlem ikke sammenlagt kan opnå større anciennitet end svarende til medlemmets alder ved indtrædelse i ordningen.

Disse to bestemmelser vil i forening medføre, at en lønmodtager, der indtræder i ordningen et år efter dens ikrafttræden eller senere, og som på indtrædelsestidspunktet allerede er fyldt 62 år, ikke vil kunne opnå tillægspension, uagtet at der, hvis pågældende falder ind under reglerne